

Srdce a duše Valašska

OSOBNOSTI VALAŠSKÉHO SLAVÍNĚ

Vítejte na Valašském Slavíně,

Kolik neobyčejných žen a mužů toto místo trvale připomíná...

Tyto osobnosti dokázaly ovlivnit generace lidí nejen v hornaté východní části Česka zvané Valašsko, ale i daleko za jeho hranicemi. Mohou inspirovat svým podnikáním, hudbou, literaturou, obrazy, sportovním příkladem, prací s mládeží i láskou k vlasti.

Valašské muzeum v přírodě má tu čest pečovat o odkaz těchto lidí. Věříme, že jejich životní příběhy vás zaujmou stejně, jako nás.

Seznamte se s patnácti pozoruhodnými osobnostmi.

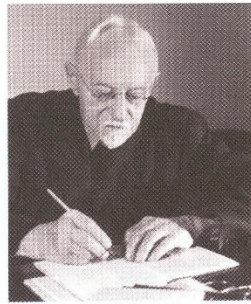
První slavný
valašský muzikant

Jan Pelár (1844–1907)

Klarinetistu Jana Pelára a jeho kapelu znalo celé Valašsko. On ale dokázal věhlas hudecké muziky rozšířit daleko za jeho hranicemi. Zásadně k tomu přispělo účinkování na Národopisné výstavě v nedalekém Vsetíně (1892), a hlavně na Národopisné výstavě československé v Praze (1895).

Vystupoval zde v proslulé hospodě Na Posledním groši a pražský tisk jej označil za „snad nejrázovatější postavu výstavy“. Celý život zůstal věrný rodnému Vsetínsku. Jeho ostatky byly na Valašském Slavíně uloženy jako úplně první, už v roce 1969.

Jedna z pamětnic vystoupení muziky Jana Pelára vzpomíná: „Byla jsem ještě děvče, měla jsem tak dvanáct let. Před starou hospodou, se nás sešlo několik kamarádek. Dívaly jsme se oknem, jak uvnitř hrají a tancují. Když Pelárova kapela rázně spustila na dřevěné nástroje, tanečnicům nohy jen kmitaly. A my jsme venku tancovaly s nimi. Po valašsky!“

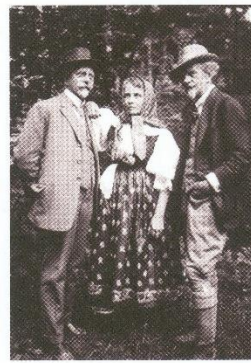
Složil poklonu
milovanému Valašsku

Čeněk Kramoliš (1862–1949)

Učitel a spisovatel Čeněk Kramoliš pocházel z Valašska a ke svému rodnému kraji se po celý život hrdě hlásil. I když ho učitelská dráha zavedla jina, na Moravu, psal hlavně o Valašsku.

Čtenáře dokázal zaujmout barvitým vykreslením prostých lidí, valašských rebelií, místních strážců hranic – portášů i vyprávěním o své babičce. Svým dílem předával lásku k domovu i hrdost na rodný kraj.

„Uzavřen do rodného kraje, spoután s ním pevnými citovými svazky, psal pro jeho oslavu, aby v čtenářích vzbudil podobné pocity – lásku k domovině, národní hrdost a sebevědomí.“ Tak jeho literární dílo zhodnotila historička Jaroslava Kunzfeldová.

Umělci a zakladatelé
Valašského muzea v přírodě

Julie Bohumír (1864–1945), a Alois Jaroňkovi (1870–1944)

Sourozenci Jaroňkovi vnímali velkou hodnotu lidových řemesel, staveb a tradic. Zkušenosti ze zahraničních cest je přivedly k založení umělecké dílny, která od roku 1909 sídlila v Rožnově. V roce 1925 založili dnešní

Valašské muzeum v přírodě. Bohumír si přál vybudovat živé muzeum, ve kterém budou zděděné valašské tradice udržovány při životě „výkony práce, zvyky, tanci, zpěvy a obřadnostmi lidu“, ne jako mrtvé skla v muzeu.

Nejstarší Julie pečovala o matku a tkala gobelíny podle Aloisových návrhů.

Prostřední Bohumír cestoval po Evropě i Orientu, žil a tvořil i v Budapešti či Káhiře. Proslavil se jako malíř a grafik a vedl Valašské muzeum v přírodě.

Nejmladší Alois tvořil uměleckou keramiku a návrhy gobelínů. Jejich ostatky spočívají na Valašském Slavíně ve společném hrobě.

Julie Jaroňková se nikdy neprovdala, aby nemusela opustit nemocnou matku. Snad proto se Bohumír rozhodl zůstat svobodný, aby se o svou starší sestru mohl postarat. Nakonec se neoženil ani nejmladší Alois a zůstal se svými sourozenci.

Pozvedl zemědělství
na Valašsku

Emanuel Vencel (1874–1939)

Zemědělský pedagog Emanuel Vencel po dlouhých 24 let řídil hospodářskou školu v Rožnově. Zemědělcům z Valašska a Ostravska soustavně předával moderní poznatky a zkušenosti. Pomáhal i z pozice poslance parlamentu. Podporoval

Valašské muzeum, pomáhal financovat nové školy a valašským obcím v rámci pozemkové reformy dopomohl k 8 000 ha zemědělské a lesní půdy. Jeho ostatky byly v roce 2007 pietně přeneseny na Valašský Slavín.

Emanuel Vencel měl být v období komunismu zapomenut. Jedinou připomínkou jeho působení, která přežila doby totality, je pomník na Humenské louce. V roce 1937 jej postavily vděčné valašské obce, kterým pomohl získat lesy a půdu během pozemkové reformy. Stojí na něm: „Co panská zvíle vzala, to lesní reforma zásluhou poslance Vencla vrátila. Na paměť budoucím. Tylovice, Hutisko, Házovice, Vigantice. 1937.“

Valašský bojovník
nejen o pražský rozhlas

Cyril Mach (1888–1945)

Cyril Mach byl učitel, sportovec a vlastenec. Svým žákům předával praktické dovednosti i lásku ke sportu. Fotografoval, natáčel filmy a vedl Pohorskou jednotu Radhošť, první český turistický klub. Valašsko propagoval novinovými

články, přednáškami i sportovními závody. Za 2. světové války jako zkušební horal a vlastenec pomáhal lidem uprchnout z Protektorátu Čechy a Morava na Slovensko.

Kvůli odbojové činnosti v druhé světové válce musel odejít do Prahy. Padl 6. května 1945 v době pražského povstání při obraně budovy rozhlasu proti nacistickým okupantům. Obdržel Československý válečný kříž a k jeho pomníku na Valašském Slavíně byla přenesena pršť ze společného hrobu.

Cyril Mach byl zapáleným lyžařem a propagátorem tohoto sportu. Dle vzpomínek Františka Maléře z toho byla starší generace Valachů poněkud rozpačitá: „Učitel – tak trochu přeče páni! – jezdí na lyžích po kopcích, uhání jak čert. Dětem pořádá lyžařské závody, učí je skákat – až se divákům hrůzou ježí vlasy.“

Oslavili krásu Valašska
slovem i obrazem

Marie (1901–1994) a František (1893–1979) Podešovi

Maliř František Podešva a spisovatelka Marie Podešvová ve svých dílech zvěčnili krásu chudého, ale osobitého Valašska. V obrazech, románech a povídkách zachytili kraj, „kde lidé stále ještě žili ve světě zděděných bájí a překrásných lidových zvyků“. Dělali to způsobem, který do srubu pod kopcem Solán, kde manželé Podešovi žili, přitahoval známé umělce i školní výpravy. Podešvovi se vzali v roce 1926 a z Prahy na Valašsko se odstěhovali v roce 1938. Prožili zde zbytek života. Vychovali dvě dcery – Dagmar a Evu, provdanou Fukovou, světově proslulou fotografku. František zemřel v 86 letech a Marie v 93 letech. Jejich ostatky spočinuly na Valašském Slavíně.

Marie a František Podešovi spolu žili v roubence pod Solánem od roku 1938 po všechny další dny společného života. Na vánočním snímku ve výstavě jsou se svou vnučkou Ivankou, dcerou Evy Fukové.

Moravský Edison,
který padl za vlast

Josef Sousedík (1894–1944)

Vynálezce a podnikatel Josef Sousedík vybudoval z malé elektrotechnické dílny ve Vsetíně podnik s více než 200 zaměstnanci. Byl autorem desítek patentů a po založení firmy do koncernu Ring-

hoffer-Tatra se podílel na vývoji pohonu pro slavný vlak Slovenská strela spojující od roku 1936 Prahu s Bratislavou. V roce 1927 byl Sousedík zvolen starostou Vsetína a během jedenácti let se zasloužil o vybudování gymnázia, chudobince, pošty, spořitelny, živnostenské školy, elektrárny a několika mostů. Jako vlastenec se zapojil do protinacistického odboje, za což zaplatil životem.

Josef Sousedík zemřel ve Vsetíně v prosinci 1944, když jej při výslechu kvůli odbojové činnosti zastřelil příslušník gestapa. Od roku 2015 Josefa Sousedíka připomíná na Valašském Slavíně pomník ve tvaru elektromotoru.

Na fotografii ve výstavě, která byla pořízena před továrnou ve Vsetíně u příležitosti desátého výročí zahájení výroby, je zachycen Josef Sousedík se svými zaměstnanci a elektromotorem. Po svém zvolení za starostu v roce 1927 dával celý starostenský plat na charitu.

Spisovatelka a zakladatelka
dětského folklórního souboru

Vilma Volková Karasová (1903–1999)

Vilma Volková Karasová v mnoha krátkých povídkách citlivě vystihla nelehký život na Valašsku, který sama zažila. Psala ve valašském nářečí pro regionální noviny, muzejní zpravodaj i vysílání ostravského rozhlasu. Spolu s Anastázií Zambochovou přivedla k folklóru několik generací dětí, když založila a 24 let vedla národopisný soubor Soláněk. Vilma Karasová vyrůstala v Zákopčích u Hutiska-Solance, kde se později provdala a až do důchodu vedla obchod s textílem. Zemřela ve Valašském Mezíříčí v 96 letech a její ostatky byly uloženy na Valašském Slavíně po boku jejího otce.

„Tam v Zákopčích to byly nejšťastnější dny mého života. Všecky chalupy v okolí jsem prolezla... pomáhala jsem při skrabaní brambor, jedly se nemaštěné. Také tuřín. Ba, moc dobré to nebylo a dnes by to žádné děcko nejedlo. Podnes to všechno vidím jako na dlani. Přes všecko trápení to byly šťastné chvíle.“

Udal muzeu moderní směr
a založil Valašský Slavín

Jan Rudolf Bečák (1915–1987)

Znalec a obdivovatel lidové kultury, Jan Rudolf Bečák, se v roce 1965 stal ředitelem Valašského muzea v přírodě. Klád velký důraz na dokumentování, vědecké zkoumání a ukazování vztahů mezi přírodou, člověkem a kulturou.

Prosazováním tohoto moderního přístupu k práci nasměroval muzeum mezi přední evropské instituce svého druhu.

Trvalou připomínkou jeho sedmiletého působení v čele muzea je Valašský Slavín. Založil ho k počtě lidí, kteří se o Valašsko výrazně zasloužili.

Jan Rudolf Bečák pocházel z Velkého Týnce u Olomouce, kde je též pochovan. Od roku 2005 je na Valašském Slavíně připomínán pomník. *Prof. Karel Langer o J. R. Bečákově napsal: „Hanák mezi Valachy projevil v neznámém prostředí takovou tvůrčí iniciativu, že byl, aniž o to vůbec usíloval, jmenován ředitelem muzea ... Byl neuvěřitelně pracovitý, skoro až hazardoval se svým zdravím. Přes den jsme ho málokdy zastihli za stolem ředitelny, neustále se toulal po muzeu, jednou mezi tesaři, jindy u průvodců.“*

Vyjímečný pár
olympijské historie

Dana (1922–2020) a Emil Zátokovi (1922–2000)

Daně a Emilu Zátokovým se podařila jedinečná věc. Dodnes jsou jediným párem, který během několika minut získal dvě olympijská vítězství. Do sportovní historie vstoupili 24. 7. 1952, kdy Dana v Helsinkách zvíťazila v hudu oštěpem a Emil v běhu na 5 000 m. Na třech olympiádách celkem získali sedm medailí, z toho pět zlatých.

Dana a Emil se seznámili při atletických závodech a v roce 1948 se vzali. Dana po skončení sportovní kariéry trénovala. Emil byl v roce 1968 po okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy z politických důvodů propuštěn z armády a vrátil se do studia. Rehabilitace se dočkal v roce 1992. Zemřel v 78 letech a dle svého přání byl pohřben na Valašském Slavíně. O 20 let později spočinuly ve společném hrobě i ostatky Dany, která se dožila 98 let.

První olympijské zlato vybojoval Emil Zátok s číslem 203 na hrách v Londýně v běhu na 10 000 m. Zvíťazil v novém olympijském rekordu 29:59,6 s ohromným náskokem 48 s na druhého Alaina Mimouna z Francie.

Valašská
folklórní diva

Jarmila Šuláková (1929–2017)

Jarmila Šuláková je nejznámější zpěvačkou valašských lidových písní. Za více než 60 let pěvecké kariéry procestovala s nejlepšími folklórními soubory Československa i zahraničí. V 65 letech spojila síly s folkrockovou

skupinou Fleret, s níž zpívala až do svých 82 let, a valašské písně tak přiblížila další generaci posluchačů.

Jarmila Šuláková se vyučila švadlenou, ale brzy nastoupila do prodejny gramofonových desek Supraphon ve Vsetíně, kde zůstala až do důchodu.

Zemřela v 87 letech a byla pohřbená ve Vsetíně. Na Valašském Slavíně ji připomíná kamenný náhrobek.

„Když jsem byla ještě malá, chodila jsem do dívčího sboru. Tatínek byl muzikant, maminka hrála divadlo, takže u nás byla kultura odjakživa, a táhlo se to se mnou celý život. Na pěkné chvíli člověk prostě nepomíná a těžko se vybírá jedna.“

Ve výstavě **Srdce a duše Valašska** jste se setkali s patnácti pozoruhodnými osobnostmi. Nejsou to zdaleka všichni, jejichž odkaz Valašské muzeum v přírodě ochraňuje. Na Valašském Slavině a v Knize paměti kraje jsou připomínány i další osobnosti.

Valašský Slavin si beze spěchu prohlédněte. Je nejen čestným pohřebišťem, ale i expozicí náhrobků z městského i venkovského prostředí a svěbytnou uměleckou galerií pod širým nebem.

Děkujeme za vaši návštěvu!

1 Bohumír Jaroněk (23. 4. 1866 Zlín – 18. 1. 1933 Zlín)
malíř a grafik, zakladatel Valašského muzea v přírodě

Alois Jaroněk (16. 6. 1870 Zlín – 31. 10. 1944 Rožnov p. Radh.)
malíř a keramik, zakladatel Valašského muzea v přírodě

Julie Jaroňková (9. 2. 1864 Zlín – 12. 7. 1945 Rožnov p. Radh.)
tvůrčká gobléní, životní opora svých bratrů
DATUM PIETNÍHO AKTU / 4. 7. 1971
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Bohumír Jaroněk
REALIZACE NÁHROBKU / Ambrož Špetík, Karel Tomašovský

2 Emil Zátopek (19. 9. 1922 Kopřivnice – 21. 11. 2000 Praha)
atlet, olympijský vítěz v běžeckých disciplínách
DATUM PIETNÍHO AKTU / 24. 6. 2001

Dana Zátopková (19. 9. 1922 Karviná-Fryštát – 13. 3. 2020 Praha)
atletka, olympijská vítězka v hodů oštěpem
DATUM PIETNÍHO AKTU / 18. 9. 2020
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Petr Novák
REALIZACE NÁHROBKU / Petr Novák

3 Jaroslav Štika (1. 4. 1931 Rožnov p. Radh. – 28. 9. 2010 Rožnov p. Radh.)
etnograf, ředitel Valašského muzea v přírodě
DATUM PIETNÍHO AKTU / 4. 10. 2010
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Petr Novák
REALIZACE NÁHROBKU / Petr Novák

4 Jan Rudolf Bečák (20. 4. 1915 Velký Týnec – 1. 1. 1987 Velký Týnec)
etnograf, ředitel Valašského muzea v přírodě
DATUM PIETNÍHO AKTU / 7. 9. 2005
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Josef Janeček
REALIZACE NÁHROBKU / Vlastimil Manoušek
POZNÁMKA / symbolický náhrobek s prstí

5 Miloš Kulišťák (11. 8. 1896 Házovice – 30. 5. 1970 Rožnov p. Radh.)
národopisný pracovník
DATUM PIETNÍHO AKTU / 3. 6. 1970
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Karel Langer
REALIZACE NÁHROBKU / Michal Žitník

6 Miloš Šimurda (5. 6. 1924 Frenštát p. Radh. – 6. 1. 2019 Rožnov p. Radh.)
akademický malíř, básník
DATUM PIETNÍHO AKTU / 2. 9. 2022
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Michal Vašek
REALIZACE NÁHROBKU / Michal Vašek, Zdeněk Strnadel

7 Jaroslav Frydrych (17. 10. 1928 Kroměříž – 13. 8. 1982 Rožnov p. Radh.)
akademický malíř
DATUM PIETNÍHO AKTU / 22. 5. 1983
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Ambrož Špetík
REALIZACE NÁHROBKU / Ambrož Špetík

8 Ludvík Daněk (6. 1. 1937 Blansko – 15. 11. 1998 Hutisko-Solanec)
olympijský vítěz v hodů diskem
DATUM PIETNÍHO AKTU / 10. 9. 1999
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Marius Kotrba
REALIZACE NÁHROBKU / Jan Sobek

9 Jan Nepomuk Polášek (16. 4. 1873 Frenštát p. R. – 3. 4. 1956 Valašské Meziříčí)
hudební skladatel, sběratel lidových písní
DATUM PIETNÍHO AKTU / 24. 6. 1973
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Milan Podzemný
REALIZACE NÁHROBKU / Josef Skalík

10 Arnošt Kubeša (26. 1. 1905 Vidče – 15. 12. 1993 Valašské Meziříčí)
etnograf, ředitel Valašského muzea v přírodě
DATUM PIETNÍHO AKTU / 23. 10. 1994
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Jiří Langer
REALIZACE NÁHROBKU / Josef Hruška

11 Bedřich Čuba (2. 8. 1941 Valašské Meziříčí – 12. 11. 2006 Val. Meziříčí)
valašský hudebník
DATUM PIETNÍHO AKTU / 22. 5. 2011
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Josef Janeček
REALIZACE NÁHROBKU / Josef Janeček

12 František Podešva (2. 7. 1893 Sokolnice u Brna – 28. 10. 1979 Valašské Meziříčí)
akademický malíř
DATUM PIETNÍHO AKTU / 2. 11. 1979
Marie Podešová (24. 6. 1901 Praha – 18. 10. 1994 Rožnov p. Radh.)
spisovatelka
DATUM PIETNÍHO AKTU / 20. 5. 1995
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Michal Žitník
REALIZACE NÁHROBKU / Michal Žitník

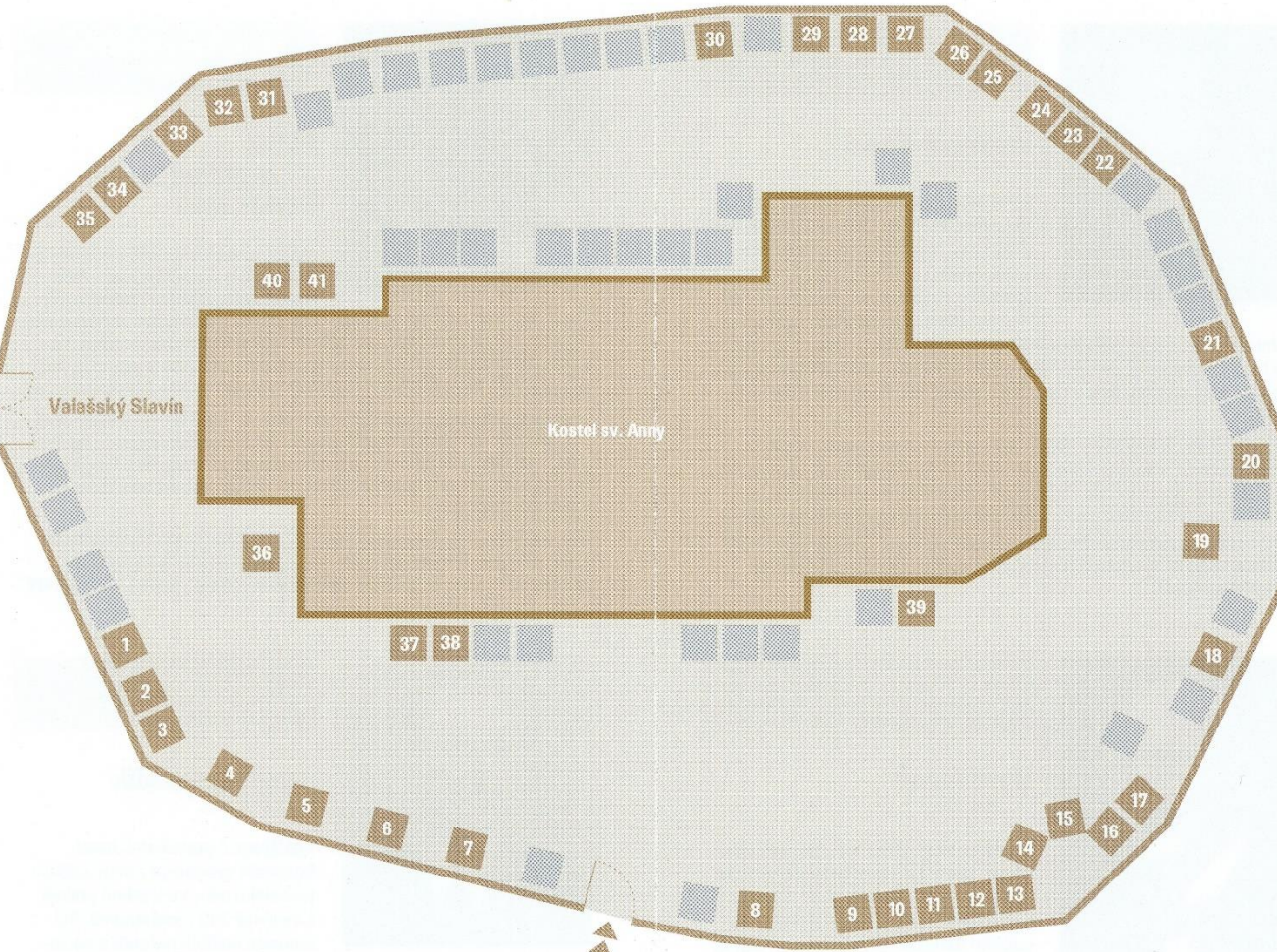
13 František Hanus (12. 5. 1916 Krásno – 4. 9. 1991 Praha)
herec
DATUM PIETNÍHO AKTU / 12. 5. 1996
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Jiří Langer
REALIZACE NÁHROBKU / Josef Hruška
POZNÁMKA / pouze symbolický pamětní kříž, pohřben v Praze-Šárce

14 Metoděj Jahn (14. 10. 1865 Valašské Meziříčí – 15. 9. 1942 Rožnov p. R.)
spisovatel
DATUM PIETNÍHO AKTU / 9. 7. 1972
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Ambrož Špetík
REALIZACE NÁHROBKU / Ambrož Špetík

15 Bartoš Vlček (22. 10. 1897 Růždka – 7. 1. 1926 Brno)
básník, prozaik a překladatel
DATUM PIETNÍHO AKTU / 19. 9. 1992
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Miloš Vlček
REALIZACE NÁHROBKU / Miloš Vlček

16 Josef František Karas (4. 12. 1876 Tišnov – 19. 2. 1931 Dluhonice u Přerova)
spisovatel a novinář
DATUM PIETNÍHO AKTU / 15. 5. 1982

Vilma Volková (19. 8. 1903 Brno – 3. 9. 1999 Valašské Meziříčí)
národopisná pracovníce, dcera J. F. Karase
DATUM PIETNÍHO AKTU / 7. 12. 2000
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Karel Langer
REALIZACE NÁHROBKU / Václav Žitník

17 Karel Hofman (14. 9. 1906 Jablůnka – 27. 11. 1998 Valašské Meziříčí)
akademický malíř
DATUM PIETNÍHO AKTU / 13. 9. 1999
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Josef Vajce
REALIZACE NÁHROBKU / Josef Vajce

18 Jaroslav Žila Lipjan (11. 8. 1892 Vizovice – 16. 2. 1970 Nový Jičín)
vlastivědný pracovník
DATUM PIETNÍHO AKTU / září 1970
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Karel Langer
REALIZACE NÁHROBKU / Michal Žitník

19 Stanislav Vašut (9. 6. 1910 Velké Karlovice – 20. 2. 1998 Valašské Meziříčí)
národopisný pracovník
DATUM PIETNÍHO AKTU / 18. 6. 1999
VÝTVARNÝ NÁVRH A REALIZACE NÁHROBKU / náhrobek je tvořen prostou kamennou deskou

20 Jarmila Šuláková (27. 6. 1929 Vsetín – 11. 2. 2017 Vsetín)
zpěvačka a královna lidových písní
DATUM PIETNÍHO AKTU / 27. 10. 2017
VÝTVARNÝ NÁVRH A REALIZACE NÁHROBKU / Miroslav Machala
POZNÁMKA / pouze symbolický náhrobek

21 Jožka Nejedlá (21. 11. 1881 Rožnov p. Radh. – 12. 4. 1943 Brno)
spisovatelka (rozená Fassmannová, provdaná Střechová)
DATUM PIETNÍHO AKTU / 10. 9. 2006
VÝTVARNÝ NÁVRH A REALIZACE NÁHROBKU / Miloš Brückner

22 Luděk Majer (31. 12. 1925 Hutisko-Solanec – 10. 10. 2013 Rožnov p. Radh.)
malíř a grafik
DATUM PIETNÍHO AKTU / 21. 5. 2016
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Jiří Sibinský
REALIZACE NÁHROBKU / Jiří Sibinský

23 Augustin Mervart (30. 12. 1889 Krásno – 19. 8. 1968 Přerov)
akademický malíř
DATUM PIETNÍHO AKTU / 1. 9. 1991
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Miroslav Machala
REALIZACE NÁHROBKU / Miroslav Machala

24 Jaroslava Hýžová (21. 2. 1915 Prostřední Bečva – 4. 3. 1992 Valašské Meziříčí)
akademická malířka
DATUM PIETNÍHO AKTU / 6. 6. 1993
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Ambrož Špetík
REALIZACE NÁHROBKU / Ambrož Špetík

25 Jiří Demel (3. 11. 1923 Opava – 7. 1. 2006 Valašské Meziříčí)
vlastivědný pracovník a publicista
DATUM PIETNÍHO AKTU / 12. 6. 2011
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Josef Janeček
REALIZACE NÁHROBKU / Josef Janeček

26 Cyril Mach (17. 2. 1888 Staré Smrkovice – 6. 5. 1945 Praha)
pedagog, odbojář
DATUM PIETNÍHO AKTU / 24. 7. 1981
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Karel Langer
REALIZACE NÁHROBKU / Josef Skalík
POZNÁMKA / v hrobě pouze prst ze společného hrobu, Cyril Mach zemřel při osvobozování Prahy

27 Ladislav Nezdařil (8. 2. 1922 Tylovice – 15. 1. 1999 Praha)
básník, překladatel a literární teoretik
DATUM PIETNÍHO AKTU / 7. 10. 2000
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Martin Gaja
REALIZACE NÁHROBKU / Martin Gaja

28 Jaroslav Masařík (8. 3. 1905 Keleč – 16. 11. 1978 Praha)
lékař, lékárník, vlastivědný pracovník
DATUM PIETNÍHO AKTU / březen 1979
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Karel Langer
REALIZACE NÁHROBKU / Josef Skalík

29 Josef Sousedík (18. 12. 1894 Vsetín – 15. 12. 1944 Vsetín)
valašský Edison a vlastenec
DATUM PIETNÍHO AKTU / 24. 10. 2015
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Miroslav Machala
REALIZACE NÁHROBKU / Miroslav Machala
POZNÁMKA / symbolický náhrobek, Josef Sousedík byl zastřelen gestapem, zpopelněn, ale urna s popelem se pak ztratila

30 Emanuel Vencl (28. 4. 1874 Velký Radošín – 20. 3. 1939 Rožnov p. Radh.)
pedagog, zemědělský odborník, poslanec
DATUM PIETNÍHO AKTU / 28. 9. 2007
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Martin Gaja
REALIZACE NÁHROBKU / Martin Gaja

31 Jan Kobzáň (9. 7. 1901 Liptál – 10. 10. 1959 Velké Karlovice)
akademický malíř, grafik, spisovatel
DATUM PIETNÍHO AKTU / 17. 7. 1971
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Karel Langer
REALIZACE NÁHROBKU / Josef Skalík

32 Karel Langer (31. 10. 1903 Prugg nad Litavou – 5. 3. 1998 Olomouc)
malíř, grafik, etnograf
DATUM PIETNÍHO AKTU / 27. 9. 2003
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Iveta Eclerová
REALIZACE NÁHROBKU / Jan Sobek

33 Břetislav Bartoš (7. 5. 1893 Frenštát p. Radh. – 28. 6. 1926 Dolní Mokra-psy)
malíř, legionář
DATUM PIETNÍHO AKTU / 7. 5. 2003
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Jiří Sibinský
REALIZACE NÁHROBKU / Marek Sibinský

34 František Klauda (2. 1. 1877 Rožnov p. R. – 20. 5. 1941 Rožnov p. R.)
lékárník, mecenáš muzejního spolku
DATUM PIETNÍHO AKTU / 3. 12. 2001
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Miloš Bublík
REALIZACE NÁHROBKU / Miloš Bublík

35 Jiří Raška (4. 2. 1941 Frenštát p. Radh. – 20. 1. 2012 Nový Jičín)
skokan na lyžích, olympijský vítěz
DATUM PIETNÍHO AKTU / 28. 9. 2012
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Miroslav Rybička
REALIZACE NÁHROBKU / Miroslav Rybička

36 Vladimír Petřek (19. 6. 1908 Olomouc – 5. 9. 1942 Praha)
pravoslavný kněz, popraven nacisty, v pražském kostele sv. Cyrila a Metoděje ukryval atentátníky na Reinharda Heydricha.
DATUM PIETNÍHO AKTU / 28. 9. 2005
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Vladimír Vráblík
REALIZACE NÁHROBKU / Vladimír Vráblík
POZNÁMKA / symbolický pomník, nacisté tělo spálili, a kde skončil popel, se neví.

37 Jan Karafiát (4. 1. 1846 Jimramov – 31. 1. 1929 Praha)
evangelický kněz, spisovatel, autor legendárních Broučků
DATUM PIETNÍHO AKTU / 6. 10. 2006
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Martin Gaja
REALIZACE NÁHROBKU / Martin Gaja
POZNÁMKA / pouze pamětní deska, pohřben na Vinohradském hřbitově v Praze

38 Jan Rokyta (16. 4. 1938 Jasenná – 22. 7. 2012 Ostrava)
folklorista, muzikant, redaktor Českého rozhlasu
DATUM PIETNÍHO AKTU / 21. 6. 2014
VÝTVARNÝ NÁVRH A REALIZACE NÁHROBKU / Vratislav Varmuža
POZNÁMKA / pouze pamětní deska, pohřben v Jasenné.

39 Čeněk Kramoliš (7. 12. 1862 Rožnov p. Radh. – 16. 6. 1949 Brno)
spisovatel, historik a pedagog
DATUM PIETNÍHO AKTU / 18. 10. 1970
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Miloš Vlček
REALIZACE NÁHROBKU / Miloš Vlček

40 Jan Pelár (25. 5. 1844 Hošťálková – 9. 1. 1907 Bystřička)
muzikant
DATUM PIETNÍHO AKTU / 5. 10. 1969
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Karel Langer
REALIZACE NÁHROBKU / Josef Skalík
POZNÁMKA / první ostatky přenesené na Valašský Slavin

41 Zdeněk Kašpar (29. 5. 1925 Vsetín – Jasénka – 19. 11. 2002 Vsetín)
sběratel lidových písní, folklorista a muzikant
DATUM PIETNÍHO AKTU / 3. 7. 2004
VÝTVARNÝ NÁVRH NÁHROBKU / Miroslav Machala
REALIZACE NÁHROBKU / Miroslav Machala
POZNÁMKA / symbolický náhrobek

Národní muzeum v přírodě | Valašské muzeum v přírodě

Vydalo: Národní muzeum v přírodě – Valašské muzeum v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm / 2023
Text: Mgr. Kristýna Pinkrová / Grafická úprava: Břetislav Vašek